

ljadini, kjer istotako blagodosno za prebivalstvo deluje. Vse pričakuje, da bode g. Škerbinšek zadovoljen in zanemarjeno občino zopet v red spravil. — Mi Slovenjeverjanci pa se srčno veselimo naše zmage. Dosegli smo jo le na tačin, da so se posamezne vasi ob Dravi, ki so hotele imeti preje vsaka svojega župana, združile in zjediniše. To edinost si hočemo pa tudi ohraniti! Mi smo klerikalne politične gonje docela naveličali in hočemo gospodarsko delo. Politična gonja nam ni prinesla drugega nego žalostno obstrukcijo v kmetarskem deželnem zbornu. Ta obstrukcija slovenskih poslancev pa je kriva, da se je regulacija Drave vstavilo. To vemo mi dobro in zato hočemo enkrat za vselej odsloviti politične najskače. Upamo, da nam bodo tudi druge občine sledile in da bode na ta način kmeti odprta treznemu gospodarskemu delu. Živeli kmeti!

Sv. Janž na Dravskem polju. (V našem redništvu se je mudil zaupni mož, ki nam je dal zgodovinske črtice tamošnjega društva požarne brambe, ki je obhajalo pred kratkim obletnico svojega obstanka.) — Bilo je leta 1888, ko se je ustanovilo za ta kraj to preprosto društvo. Glavno zaslugo pri tej ustanovitvi je imel veleposestnik in oskrbnik graščine Bensfeld g. Fr. Lešnik, ki je moral po štirih letih vzornega načelovanja temu društvu prenehati v grob. Bil je naobražen mož, kakoršnih dandanes ne najdeš po vsem Dravskem polju; to mu je načelo, vzdigniti kmeta kolikor mogoče na višek; ne samo na jeziku, temveč tudi pri srcu mu je bil le napredek kmeta, ne tako kakor delajo dandanes voditelji kmečkega — govorijo mnogo — storijo pa nič. Ob obletnici požarne brambe, koje ustanovnik je bil prej imenovan, so se ga Šentjancani posebno spomnili. Za tem blagim možem je prejel vodstvo požarne brambe sedajni župan J. Lešnik, za njim rajni veleposestnik Davorin Fric, po smrti tega je načeloval dolgo dobo tudi naprednjak Vinko Fras. Za bližajočo se stoletnico društveno leto so si pa člani požarne brambe izbrali za načelnika veleposestniškega sina Frica Lešnika, misleč s tem sloviti na poseben stoletni jubilejsko leto, kajti ta Fric, po domače mlajakov, je sin prvega načelnika, že omenjenega veleposestnika Franca Lešnika. Čakali so, da bo vsaj deloma tako vzorno požarniško skrbel za napredek društva, kakor njegovi blagi oče. A varali so se grozno. S svojim stopom kot načelnik je zasejal v društvu neslogo. Radi tega so starejši zaslužni člani začeli zapuščati društvo. Pri vsem tem neplodnosnem delu se sam (ker ga drugi ne morejo) povišuje s pristno klerikalno pohvalo in trdi pri vsaki priliki, da to kar on storil za društvo, ne bi mogel storiti nihče. Če bi bilo to res, bi mu čestitali vsi ob jubilejnem društvenem letu, a sedaj se sramujejo člani večinoma vsi člani. Telovadili še niso nikdar tako slabo kakor sedaj; kako pa se naj naučili, če načelnik sam ne ve in še raven zasmehuje četovodjo, ki se trudi, da bi to izvežbal mladeniče. — Ravno tako popotuje z onimi, ki so društvu materijelno mnogo pomagali, se zastoni trudili za društvo, medtem ko si načelnik vsako pot zaračuna. Izstopivši iz društva, oklenite se društva in spravite ga na isto mesto, ko je bilo začasa našega sodelovanja. — Nastopu načelnika pri pozdravu sosednih društev pa prinesemo ob pri liki sliko.

Sv. Barbara v Halozah. Vkljub spomladanskemu mrazu imamo v goricah še precej lepo podzja. Posebno v Gradiščah je prav veselo in prijetno, kako se grozdje dozoreva. Ker je bolj

nizko, ni mraz toliko škodoval, ko na višjem. In letos bo omenjena občina še največ in najboljše vina pridelala. Vabimo že v zanapreg g. vinske kupce. V prihodnjem tednu bodo ljudje že večinoma začeli z trgatvijo. Ko bi dal Vsega mogočnega še kaj solčnih dnevo, da se popolnoma dozori. — V zadnjem tednu v noči so napadli neznani zlikovci, ponočnjaki, g. Kerna iz Gradca, gostilničarja in veleposestnika; najbrž kak politikerji, ki Nemce črtijo. Metali so kamenje nanj, toda k sreči ga ni noben zadel. Kmet Majcenovič je nato dotične falote z šestkratnim strelom iz samokresa nagnal. Opozarjamo glavno c. in kr. orožništvo v Sv. Barbari, naj ukrene dotične falote, poizvedeti. Človek si ja ni več varen svojega življenja.

Ptujška gora. Naši prvaški hujšaki so pričeli zopet rogoviliti. Govori se, da hočeta krajni šolski svet in občina dosednji nemški poduk na naši šoli odpraviti. Proti temu je večina starišev, ki imajo šolsko deco, odločno protestirala. Ako bi se ta prvaška nakana res zgodila, ako bi se šolska oblast podvrgla gonji par posameznikov, ki nimajo pri nas nobene veljave, — no, potem si bode večina starišev znala pomagati. Stariši bodo potem enostavno zahtevali uresničenje nemške šole, kar bi itak ne bilo vezano z nobenimi troški in bi bilo potem vsem ustrezno. Prepotrebno znanje nemščine pa ne pustimo svoji deci odvzeti! V prvi vrsti hujška seveda zopet tisti prilizjeni učitelj Klemenčič, ki ima toliko masla na glavi, da bi sploh na sonce ne smel. Klemenčič in Haberca menda res mislita, da sta edina gospodarja na Ptujski gori. Pa jima bomo morali zopet enkrat pošteno grehe izprašati! — Stariši! Ne pustite se od teh dveh itak znanih oseb hujškati in zapeljivati! Šola je za deco, ne pa za Haberco in njenega — Klemenčiča! Posestniki.

Zahtevajte 398

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za goveje juho“, nego izrecno

MAGGI JEVE kocke

po 5 v

kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

„Čukovski“ škandal v Mariboru.

Mariborski „čuki“ povzročili so preteklo nedeljo veliki škandal, ki se jim je sicer prav

slabo obnesel, ki pa kaže vendar vso zagriženost in predrzno izzivanje slovenskih voditeljev. Obžalujemo tiste mnogokrat še za ušesmi mokre fantičke, ki se pustijo za „orlovsko“ maskarado zlorabljeni. Krivi niso, da jih je njih nesrečna usoda dovela v tabor najstrupenejših sovražnikov ljudstva. Vsega obsojanja vredno pa je nečuvano hujškajoče delo slovenskih voditeljev, ki hočejo namenoma in nalašč vstvariti nasprotje med mestom in deželo ter odpraviti mir med Nemci in Slovenci. Vsakdo, ki ima le malo možgan v glavi, bode priznal, da imajo ti slovenski voditelji edino zlobni namen, povzročiti z izzivanjem izgrede in nasilnosti.

To je pokazal najjasnejši škandal v Mariboru, ki se je doigral preteklo nedeljo. Bilo je tako-le: Popolnoma natihem, brez oblastvenega naznanila in dovoljenja so se zbrali „čuki“ v lokalu katoliškega pomočniškega društva. Tam so se preoblekli v svoje rdeče „čukovske“ srajce in so marširali pod vodstvom znane hujškača dra. Verstovškega po ulicah. Dr. Verstovšek ni tako neumen, kakor se dela. On ve prav dobro, kakšne postavbe imamo. On, kateremu je klerikalizem in katoličanstvo le navadni politični in osebni „kšeft“, on ki je prodal svoje nekdanje napredno „prepričanje“ za klerikalne mandate, ki je nekdanj priljal na tisto stranko, kateri zdaj hlapčuje, ki je nasilnež od pet do glave, ki se prepira in tožari s svojimi sosedi, pretepa slovenske dečke, obnaša slabše od žganjarjev, — ki pa se obenem masti ob državnem koritu od žuljev davkoplačevalcev, — ta dr. Verstovšek torej bil je duša nedeljskega škandala. Vkljub temu, da je vedel, da se mora javne obhode naznaniti, tega ni storil, marveč je z enostavnim preziranjem oblasti priredil svoje izzivanje. Ni čuda, da je prišlo do preprirov in pretepa. Mariborsko prebivalstvo je bilo hudo razburjeno nad balkansko nošo rdečesrajčnikov in ko so ti fantalini pričeli celo z glasnimi klici izzivati, prišlo je kmalu do pretepa. Padale so klofute in „čukovske“ čepice so frčale po zraku. Medtem je prišel podžupan Wastian in je takoj odredil vse potrebne policijske korake, da se „čukom“ ničesar ne zgodi. Policaji so rdečesrajčnike hitro nazaj peljali in v hišo klerikalnega društva spravili. Tam so se morali preobleči in so jo potem kakor mokri petelinčki popihali domu, brez da bi jim kdo le lasa skri vil... S tem je bil škandal končan. „Čuki“ in dr. Verstovšek so videli, da s takimi izgrediv v Mariboru ničesar ne opravijo in si bodejo pač devetkrat premislili, predno napravijo zopet tak škandal. Smešna in norčevanje vere je Verstovškova trditev, da so hoteli „čuki“ le k spovedi iti. Ja ali se je treba v rdeče srajce preobleči, kadar se gre k spovedi? Ali je treba politično hujškarijo izvršiti, kadar si hoče človek svojo vest pred Bogom izočistiti? Ali je človek primeren za sprejem sv. sakramenta, kadar ga pretresava najhujša politična strast, najgrše politično sovraštvo? Verstovšek in njegova „vera“ sta blago ednake kakovosti...

Klerikalni listi zdaj seveda tulijo in vpijejo, kakor da bise slovenskemu ljudstvu bogve kakšna krivica zgodila. Pa slovensko ljudstvo se silo malo briga za „čukulado“ pravakov, ki so že skozi desetletja ravno to slo-

Sprejmite najtoplejšo zahvalo itd.“

Priporočamo naročiti poskusni tucat steklenic Fellerjevega bolečine odpravljajočega fluida z zn. „Elza-fluid“, ki naj bi bilo vedno v hiši, za 5 kron franko od lekarnarja E. V. Feller v Stubici, Elzaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Istotako priporočamo iz lastne izkušnje Fellerjeve odvajalne Rabarbara-kroglice z zn. „Elza-kroglice“ za pospeševanje teka, prebave, odvajanja in redne izmenjave snovi. 6 škatljic se dobi franko za 4 krone od lekarnarja Fellerja.

--- aki.

od zakladov sveta

le zdravje gotovo najrednejši. Vse druge za- jele si zdravi, delazmožni človek lahko pri- sel. Bolani človek pa od zakladov, ki jih po- dija, nima živjanja.

Zdravje je vedno od malih nevarnostih ogroženo, ki jih lahko preziramo, predno smo na njih seznanili. Mi ne smemo sovražnikov zdravlja prezirati, temveč se moramo k temu pred njimi varovati. Mi pa tudi ne smemo zdravlja, ako opazimo njih vpliv na naše zdravje, prezreti, ako le mogoče, takoj boj proti njimi zaprijeti.

Malo prehlajenje zadostuje mnogokrat, da nam prinese resno, nšesne bolečine, obrazne bolečine, nahod, kašelj, zobobol, ter druge slabe posledice in z njimi zvezano pomanjkanje spanja. Ako je to slučaj, potem se mnogo ljudi jokajoč brezdelavno uda svojemu trpljenju.

Naši čitatelji nam bodo gotovo hvaležni, ako opozarjamo tukaj na Fellerjevi bolečine odpravljajoči zeliščni esenc-fluid z zn. „Elza-fluid“, o katerega vplivu je pisala znana pesnica in pisateljica Paul Maria Lacroza: „Sili me Vam povedati, kako nezmerno dobro mi je Vaš po baronici Freytagh dobljeni fluid z zn. „Elza-fluid“ za mojo obrazno neuralgijo storilo.